

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України
19.05.2017 № 543
Реєстраційне посвідчення
№ UA/6402/01/01

ЗМІНИ ВНЕСЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України
03.03.2023 № 428

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування лікарського засобу

ТРОПІСЕТРОН
(TROPISETRON)

Склад:

діюча речовина: тропісетрону гідрохлорид;

1 мл розчину містить 1,128 мг тропісетрону гідрохлориду у перерахуванні на тропісетрон 1 мг;

допоміжні речовини: кислота хлористоводнева концентрована, натрію хлорид, натрію ацетат тригідрат, кислота оцтова льодяна, вода для ін'екцій.

Лікарська форма. Розчин для ін'екцій/інфузій.

Основні фізико-хімічні властивості: прозора безбарвна рідина.

Фармакотерапевтична група. Протиблювальні засоби та препарати, що усувають нудоту.
Код ATХ A04A A03.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Тропісетрон – сильнодіючий і високоселективний конкурентний антагоніст 5-HT₃-рецепторів – підкласу рецепторів серотоніну, розміщених на периферичних нейронах і в ЦНС. Хірургічні втручання і лікування із застосуванням певних препаратів, у тому числі деяких хіміотерапевтичних засобів, можуть сприяти виділенню серотоніну (5-HT) з ентерохромафіноподібних клітин, розміщених у слизовій оболонці травного тракту. Це ініціює блювальний рефлекс і супутнє відчуття нудоти. Тропісетрон селективно блокує збудження пресинаптичних 5-HT₃-рецепторів периферичних нейронів, які беруть участь у виникненні блювального рефлексу, а також може чинити додаткову пряму дію на 5-HT₃-рецептори, розміщені в ЦНС і опосередковують вплив блокаючого нерва на *area postrema*. Вважається, що цей вплив лежить в основі механізму протиблювальної дії тропісетрону.

Тривалість дії препарату становить 24 години, що дає змогу приймати його 1 раз на добу. У дослідженнях, де препарат застосовували протягом багаторазових циклів хіміотерапії, ефективність препарату зберігалася.

Тропісетрон запобігає нудоті і блюванню, спричинених хірургічним втручанням або протипухлинною хіміотерапією, при цьому екстрапірамідних побічних ефектів не відзначається.

Фармакокінетика.

Всмоктування.

Тропісетрон всмоктується з травного тракту майже повністю (понад 95 %). Період напівабсорбції у середньому становить приблизно 20 хвилин.

Розподіл.

Неспецифічне зв'язування тропісетрону з білками плазми крові (переважно з

альфа₁-глікопротеїнами) становить 71 %. Об'єм розподілу у дорослих становить від 400 до 600 л; у дітей віком від 3 до 6 років – приблизно 145 л, віком від 7 до 15 років – приблизно 265 л.

Метаболізм.

Максимальна концентрація у плазмі крові досягається у межах 3 годин. Біодоступність залежить від величини дози: після прийому препарату у дозі 5 мг вона сягає приблизно 60 % і підвищується (навіть до 100 %) після прийому препарату у дозі 45 мг. Значення біодоступності і кінцевого періоду напіввиведення у дітей подібні до відповідних показників, які спостерігалися у здорових добровольців.

Метаболізм тропісетрону здійснюється шляхом гідроксилювання у 5, або 6, або 7 положеннях індольного кільця з наступною реакцією кон'югації з утворенням глюкуроніду або сульфату і виведенням із сечею або жовчю (співвідношення вмісту метаболітів у сечі і калі становить 5:1). Активність метаболітів тропісетрону щодо 5-HT₃-рецепторів значно знижена, і вони не беруть участі у реалізації фармакологічної дії препарату. Метаболізм тропісетрону має зв'язок із генетично детермінованим поліморфізмом спартеїну/дебризохіну. Відомо, що майже 8 % осіб європеїдної раси мають низький метаболізм спартеїну/дебризохіну.

При повторних призначеннях препарату Тропісетрон у дозах, що перевищують 10 мг 2 рази на добу, може відбутися насичення ферментної системи печінки, яка бере участь у метаболізмі тропісетрону, що може привести до дозозалежного підвищення рівня тропісетрону у плазмі крові. Проте навіть в осіб, у яких знижений метаболізм тропісетрону, застосування таких доз препарату не призводило до збільшення його концентрації у плазмі вище переносимих значень. Тому припускають, що у разі, коли для запобігання виникнення нудоти і бл涓ання під час протипухлинної хіміотерапії протягом 6 днів буде застосовуватися рекомендована доза препарату (5 мг 1 раз на добу), накопичення тропісетрону не буде мати клінічного значення.

Виведення.

В осіб, у яких прискорений метаболізм тропісетрону, період напіввиведення (бета-фаза) становить приблизно 8 годин; у пацієнтів, у яких знижений метаболізм тропісетрону, цей показник може збільшуватися до 45 годин.

Загальний кліренс тропісетрону становить приблизно 1 л/хв, при цьому нирковий кліренс – майже 10 % від цієї величини. У пацієнтів, у яких знижений метаболізм тропісетрону, загальний кліренс знижується до 0,1-0,2 л/хв, при цьому величина ниркового кліренсу не змінюється. Зниження позаниркового кліренсу призводить приблизно до 4-5-разового подовження періоду напіввиведення і до 5-7-разового підвищення значень площин під кривою «концентрація-час» (AUC). Величина максимальної концентрації і об'єм розподілу у таких пацієнтів не відрізняються від відповідних показників у пацієнтів, які швидко метаболізують тропісетрон. У пацієнтів з низьким рівнем метаболізму тропісетрону частина незміненого препарату, що виводиться із сечею, вища, ніж у пацієнтів, у яких прискорений метаболізм тропісетрону.

Клінічні характеристики.

Показання.

- Запобігання нудоті і бл涓анню, що виникають внаслідок протипухлинної хіміотерапії;
- усунення нудоти і бл涓ання, що виникають у післяопераційний період;
- запобігання нудоті і бл涓анню, що виникають після гінекологічних інтраабдомінальних хірургічних втручань. З метою досягнення оптимальної величини співвідношення «ефект/ризик» застосування препарату слід призначати пацієнткам, в анамнезі яких є відомості щодо розвитку післяопераційної нудоти і бл涓ання.

Протипоказання.

Підвищена чутливість до тропісетрону, до інших антагоністів 5-HT₃-рецепторів або до будь-яких інших компонентів, що входять до складу препарату.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Одночасне застосування препарату з лікарськими засобами, що індукують ферментні системи печінки (наприклад з фенобарбіталом), призводить до зниження концентрацій тропісетрону у плазмі крові. Тому пацієнтам, у яких прискорений метаболізм тропісетрону, необхідно підвищувати дози препарату (пацієнти, в яких метаболізм тропісетрону повільний, цього не потребують). Вплив інгібіторів ферментної системи цитохрому P450 (таких як циметидин) на рівні тропісетрону у плазмі незначний; зміни дозування в таких випадках не потрібні. Дослідження взаємодії тропісетрону із засобами для наркозу не здійснювалися.

У кількох пацієнтів, яким застосовували тропісетрон, спостерігалося подовження інтервалу QTc, при цьому хворі приймали одночасно препарати, які відомі своєю здатністю спричиняти такий ефект. У дослідженнях із застосуванням одного препарату у терапевтичних дозах не повідомляли про пролонгацію інтервалу QTc. Незважаючи на це, слід проявляти обережність при застосуванні препарату з іншими лікарськими препаратами, які можуть збільшувати інтервал QTc.

Особливості застосування.

Застосування пацієнтам зі зниженим метаболізмом спартейну/дебризохіну.

У пацієнтів, які належать до цієї категорії (вони становлять приблизно 8 % від групи осіб європеїдної раси), період напіввиведення тропісетрону подовжений (у 4-5 разів порівняно з особами, які інтенсивно метаболізують спартейн/дебризохін). Проте при внутрішньовенному введенні тропісетрону у дозах, що сягають 40 мг, двічі на добу протягом 7 днів здоровим добровольцям, які належать до категорії пацієнтів, що погано метаболізують спартейн/дебризохін, серйозних небажаних явищ не відзначалося. Ці спостереження вказують на те, що при проведенні 6-денних курсів лікування пацієнтів, які належать до категорії осіб, які погано метаболізують спартейн/дебризохін, необхідності у зниженні звичайної добової дози препарату 5 мг не виникає.

Застосування пацієнтам із порушеннями функції печінки або нирок.

У пацієнтів із гострим гепатитом або жировою дистрофією печінки змін фармакокінетики тропісетрону не відзначається. На противагу цьому у пацієнтів із цирозом печінки або порушеннями функції нирок концентрації тропісетрону у плазмі можуть перевищувати (максимально на 50 %) показники, що виявляються у здорових добровольців, які належать до групи осіб, які інтенсивно метаболізують спартейн/дебризохін. Проте, якщо таким пацієнтам тропісетрон призначати у вигляді рекомендованих 6-денних курсів по 5 мг/добу, зменшувати дозу препарату не потрібно.

Застосування пацієнтам з артеріальною гіпертензією.

Пацієнтам із неконтрольованою артеріальною гіпертензією слід уникати застосування препарату у добових дозах, що перевищують 10 мг, оскільки це може привести до подальшого підвищення артеріального тиску.

Застосування пацієнтам із захворюваннями серця.

Слід дотримуватися обережності при застосуванні препарату пацієнтам із порушеннями серцевого ритму і провідності, а також пацієнтам, яких лікують антиаритмічними препаратами або бета-адреноблокаторами, оскільки наявний досвід одночасного застосування тропісетрону і засобів для наркозу у таких випадках обмежений.

Застосування пацієнтам літнього віку.

Не існує даних, які свідчили б про те, що у пацієнтів літнього віку (порівняно з молодшими пацієнтами) потрібно застосувати інші дози препарату, або про те, що в них можуть виникати будь-які інші побічні реакції.

Цей лікарський засіб при застосуванні у максимальній дозі 5 мг/добу містить менше 1 ммолі (23 мг)/дозу натрію, тобто практично вільний від натрію.

Тропісетрон не можна зберігати у відкритих ампулах; слід використовувати одразу після розкриття ампули.

Застосування препарату у період вагітності або годування груддю.

Тропісетрон не слід призначати у період вагітності.

Невідомо, чи екскретується тропісетрон у грудне молоко, тому на період лікування слід припинити годування грудлю.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами.

Даних щодо впливу препаратору на здатність керувати автомобілем немає.

Хворим, у яких спостерігаються такі побічні ефекти як запаморочення і підвищена втомлюваність, слід утриматися від керування автомобілем або роботи з іншими механізмами.

Спосіб застосування та дози.

Запобігання нудоті і блюванню, що виникають внаслідок протипухлиної хіміотерапії.

Діти

Дітям віком від 2 років рекомендована доза препаратору – 0,2 мг/кг (0,2 мл/кг); максимальна добова доза – 5 мг. У перший день, за короткий проміжок часу до застосування протипухлиної хіміотерапії, рекомендується внутрішньовенно вводити препарат: у вигляді інфузії (після розведення такими загальнозвживаними розчинами для інфузій як розчин натрію хлориду 0,9 %, розчин Рінгера, розчин глюкози 5 %), або у вигляді повільної ін'екції (не менше 1 хвилини). Потім, з 2-го по 6-й день, препарат призначати внутрішньо у вигляді розчину. Одразу ж після розведення апельсиновим соком відповідної кількості тропісетрону, що міститься в ампулі, приймати зранку, за 1 годину до вживання їжі.

Дорослі

Дорослим тропісетрон рекомендується у вигляді 6-денного курсу по 5 мг/добу. У перший день призначати внутрішньовенно за короткий проміжок часу до застосування протипухлиної хіміотерапії: у вигляді інфузії (після попереднього розведення), або у вигляді повільної ін'екції (не менше 1 хвилини). Потім, з 2-го по 6-й день, препарат призначати внутрішньо у вигляді капсул.

Якщо застосування одного тропісетрону чинить недостатню протиблювальну дію, лікувальний ефект препаратору можна посилити призначенням дексаметазону.

Усуення і запобігання нудоті і блюванню, що виникають у післяопераційний період.

Дорослі

Рекомендується внутрішньовенно вводити тропісетрон у дозі 2 мг одноразово: у вигляді інфузії (після попереднього розведення у 40 мл розчину) або у вигляді повільної ін'екції (не менше 30 секунд). Для запобігання нудоті і блюванню, що виникають у післяопераційному періоді, препаратор слід застосовувати незадовго до введення наркозу.

Інструкції щодо використання.

Ампули препаратору містять по 1 мг/1 мл водного розчину. Розчин, що міститься в ампулах, сумісний із такими розчинами для ін'екцій (1 мг тропісетрону розчиняється в 20 мл): розчин глюкози 5 %; манітол 10 %; розчин Рінгера; розчин натрію хлориду 0,9 %; розчин калію хлориду 0,3 %. Розчин, що міститься в ампулах, також не інактивується у контейнерах для інфузій звичайного типу (виготовлених зі скла, ПВХ) і наборами для проведення інфузій. Додатково розведені розчини фізично і хімічно стабільні принаймні протягом 24 годин. З мікробіологічної точки зору препаратор слід застосовувати одразу. В іншому випадку – час зберігання та умови використання залишаються на відповідальності використовувача та мають становити не більше 24 годин при температурі 2-8 °C.

Діти. Препаратор застосовувати дітям віком від 2 років.

Передозування.

Симптоми. У випадку повторного застосування дуже високих доз препаратору спостерігалися зорові галюцинації; у пацієнтів із попередньою артеріальною гіпертензією підвищення артеріального тиску.

Лікування. Показане симптоматичне лікування під постійним контролем життєво важливих функцій організму і загального стану пацієнта.

Побічні реакції.

При застосуванні препарату в рекомендованих дозах небажані ефекти є швидкоплинними. При застосуванні препарату у дозі 2 мг найчастіше повідомляється про головний біль. При застосуванні препарату у дозі 5 мг спостерігався запор, зрідка – запаморочення, підвищена втомлюваність і порушення з боку травного тракту, такі як біль у животі та діарея.

Як і при застосуванні інших антагоністів 5-HT₃-рецепторів, спостерігалися реакції гіперчутливості («реакції I типу»), що характеризувалися одним або кількома такими симптомами: приплив та/або генералізована кропив'янка, дискомфорт у грудній клітці, задишка, артеріальна гіпотензія.

З боку імунної системи: гіперчутливість; дуже рідко спостерігались анафілактичні реакції/шок.

З боку нервової системи: головний біль, сонливість, запаморочення, непритомність.

З боку серця: дуже рідко повідомляється про зупинку серця та кровообігу.

З боку судин: артеріальна гіпотензія або гіпертензія, припливи; дуже рідко повідомляється про колапс.

З боку органів дихання, грудної клітини та середостіння: диспnoe, дискомфорт у грудній клітці, задишка; дуже рідко повідомляється про бронхоспазм.

З боку шлунково-кишкового тракту: запор, діарея, абдомінальний біль.

З боку метаболізму та харчування: анорексія.

З боку шкіри та підшкірних тканин: генералізована кропив'янка; дуже рідко спостерігалися висипання, еритема.

Загальні порушення та порушення у місці введення: підвищена втомлюваність.

Деякі з цих симптомів можуть бути спричинені супутньою терапією або основною хворобою.

Термін придатності. 3 роки.

Умови зберігання.

Зберігати у захищенному від світла місці при температурі від 2 °C до 8 °C. Не заморожувати!

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Несумісність.

Не застосовувати розчинники, не вказані у розділі «Спосіб застосування та дози».

Упаковка.

По 5 мл в ампулі, по 5 ампул у пачці; по 5 ампул у блістері, по 1 блістеру у пачці.

Категорія відпуску. За рецептотом.

Виробник.

ТОВ «БІОЛІК ФАРМА».

Місцезнаходження виробника та адреса місця провадження його діяльності.

Mісцезнаходження юридичної особи:

Україна, 61070, Харківська обл., місто Харків, Помірки, будинок 70.

Адреса місця провадження діяльності:

Україна, 61070, Харківська обл., місто Харків, Помірки-70, будинок б/н.

Дата останнього перегляду. 03.03.2023.